Setmanari d'informació general i cultural

Any XX - Número 929 - 11 abril 2014 - 1'70 euros

www.laveudebenicarlo.info

la veu de Benicarló

Festa per la Llengua
Èxit aclaparador

Més de 6000 persones participaren en l'edició benicarlanda

XXII CAMPIONAT MUNDIAL DE PESCA MAR CLUBS

Festa per la Llengua 2014: Èxit aclaparador

Més de 6000 persones participaren en l'edició benicarlanda

text REDACCIÓ

Els centres educatius que participen a les Trobades 2014 són la nostra escola. Són l'exemple de l'escola que ens obri la porta a les llengües, amb professorat i famílies que creuen en aquest model educatiu d'èxit, bastit amb la implicació de la societat des de fa trenta anys. Així arrancava el manifest de les Trobades 2014, de La Festa de la Llengua, que el passat cap de setmana va tindre una de les seues seus a Benicarló. Es calcula que més de sis mil persones van participar de forma directa en els actes, que es van centralitzar diumenge a la plaça dels Mestres del Temple. En un impressionant ambient de festa reivindicativa, les nombroses entitats que es van sumar a la iniciativa, desenvoluparen diverses activitats. No es va notar l'absència de cap representant del govern municipal PoPular.

Els actes començaven a les deu del matí, quan la cercavila de Gegants i Cabuts, Feres de l'Estel i Colla de Dolçainers eixia des de la plaça de la Constitució per a dirigir-se al lloc de celebració dels actes. Allí, els tallers de van succeir al llarg del matí. Més de cinquanta paradetes d'Escoles, d'AMPAS, associacions, llibreries, editorials de llibres en valencià i altres, es sumaven a la proposta. I no només de Benicarló. Associacions de pares i mares de poblacions com ara Vinaròs, Peníscola, Càlig, Benassal i Albocàsser, s'unien a la festa per reivindicar l'ús de la nostra llengua a l'escola. Fins i tot, La veu de Benicarló, com a únic setmanari íntegrament en valencià també hi va ser

Manualitats de diferents tipus, fotografies, jocs populars i moltes altres activitats destinades a reivindicar l'ús de la llengua en les escoles. Així, hi havia qui proposava plantar plantes, com si fos el germen de la llengua, fer-se una foto reivindicativa, dissenyar punts de llibre o pameles per combatre les elevades temperatures. No només els més menuts gaudien dels tallers. Les xarxes socials s'han vist inundades de nombroses fotografies de gent de totes les edats participant activament dels tallers.

ACTES A L'ESCENARI

En un escenari muntat per a l'ocasió, les actuacions tampoc van cessar. Des de Pep Gimeno "Botifarra", passant per Moniato Xou, Dolçainers, rock acrobàtic, balls típics de Benicarló i les lloes de Sant Antoni. Els actes de la Festa de la Llengua s'emmarquen dins de les Trobades d'Escola Valenciana 2014 que s'han celebrat al llarg del cap de

ve de la pàgina anterior

setmana en diverses ciutats valencianes. La de Benicarló ha estat, sens dubte, una de les més nombroses de les celebrades al llarg i ample del territori valencià. Tot, gràcies a la gran implicació de la societat civil.

ABSÈNCIES INSTITUCIONALS

Tota l'oposició municipal en ple va passar per La festa de la Llengua, als quals es es van sumar destacats dirigents d'altres localitats de la comarca i la província. Fins i tot alcaldes de poblacions veïnes van arribar a Benicarló per a participar de la festa. Tots menys els del nostre poble, que sí van estar a la contraprogramada Volta de la Dona, però que no es van dignar a arrimar-se a la Festa de la Llengua. La societat civil ni es va adonar, tan ficada com estava en els actes festius reivindicatius. Ah. També van faltar les escoles i els AMPAS de l'Àngel Esteban i de La Salle. Per què serà? Tot i les absències, que per a la llengua no hi feien falta, un èxit aclaparador.

EL MANIFEST HO DEIXA BEN CLARET

El lema Escola Valenciana, la nostra escola és la crida dels qui tenim el convenciment que la millor escola possible és l'escola a la qual tothom té dret, l'escola conformada pels mestres i pel professorat amb il·lusió, per aquelles i aquells que treballen de valent perquè tot l'alumnat tinga una educació òptima. És l'escola de les mares i els pares participatius, l'escola de les comunitats educatives que apliquen els valors propis d'una societat valenciana que sap estar a l'altura de les circumstàncies, malgrat les actuacions de l'Administració educativa.

La nostra és l'escola digna i arrelada a l'entorn més proper, la que aplica de forma profunda els criteris de democràcia participativa elementals i necessaris amb l'objectiu últim d'afavorir el millor aprenentatge possible a un alumnat divers en un context intercultural.

Eixa és l'escola valenciana que tenim i l'escola valenciana que defensem. És l'escola que entre totes i tots fem per millorar cada dia, malgrat els greus atacs als quals ens tenen sotmesos.

Davant de la marginació de l'ensenyament plurilingüe en valencià, davant de la insuficient oferta educativa en la nostra llengua; davant d'un Decret de plurilingüisme sense recursos; i davant de la imposició de lleis pròpies de l'era predemocràtica com la LOMCE, totes i tots els qui ens sentim identificats amb el model educatiu que és l'escola pública, en valencià i de qualitat, ens sentim orgullosos d'estar enxarxats en un moviment que de cap de les maneres permetrà que un dret universal i bàsic com l'educació siga marginat i desvirtuat per les més altes instàncies institucionals.

Les Trobades d'Escoles en Valencià 2014 se centren en la defensa de l'escola que millors resultats acadèmics dóna: l'escola en valencià, un model que està establert, bàsicament, en el sistema educatiu públic.

ve de la pàgina anterior

Les Trobades 2014 són el símbol del treball que esteu fent els qui creieu en la nostra escola. Festes lúdiques i reivindicatives que recorren les comarques per visualitzar l'estima pel valencià i per a defensar la necessitat de destinar els recursos públics que es mereix una escola com la nostra, la que està formant els valencians i les valencianes del futur.

És inacceptable que un govern tanque centres educatius. És antidemocràtic que s'intente eliminar l'ensenyament en valencià. Cada família a la qual es nega el dret bàsic que els seus fills i filles estudien en valencià està patint una política governamental autoritària.

Les Trobades són l'exemple de la democràcia participativa, els altaveus socials del treball invisible i l'actitud constructiva de totes les persones que dignifiquen l'escola i, així, dignifiquen també una altra manera de ser valencians.

Fa anys que estem obrint pas al valencià de l'escola al carrer, un pas fonamental per a la normalització de la nostra llengua i perquè l'alumnat tinga referents en valencià més enllà de l'aula. Els mitjans de comunicació són clau en aquest sentit. El govern ha deixat els xiquets i les xiquetes valencians sense cap mitjà audiovisual d'àmbit de país que emeta programació en la nostra llengua. S'ha fet un colp d'estat mediàtic i ens han privat de mitjans de comunicació públics en valencià. L'alumnat té dret a referents audiovisuals que parlen en valencià; és més, qui ens governa té l'obligació d'oferir aquest dret a tota la ciutadania.

És per això que la nostra escola vol que es recupere un espai mediàtic que fomente el nostre màxim tret d'identitat i que servisca de model per a treballar continguts també a l'aula.

Els màxims responsables polítics han de respectar la llengua dels valencians i de les valencianes. Els que ocupen càrrecs a les grans institucions han de ser models i referents de la normalització del valencià. Hauria de ser lògic que s'expressaren en la nostra llengua. És per això que han d'assumir la seua responsabilitat i ser els primers a utilitzar-la i promoure-la. Han de fer tots els possibles perquè l'oferta d'ensenyament en valencià es normalitze i perquè el valencià tinga el seu espai en tota la resta d'àmbits d'ús.

Qui qüestiona la nostra llengua qüestiona les persones que hem escollit viure en valencià. La nostra és una escola a tot color i qualsevol atac que la vulga pintar de gris està marginant el model d'ensenyament òptim al País Valencià, l'escola en valencià, la nostra escola.

La gastronomia com a reclam turístic

text i foto REDACCI

De l'11 al 27 d'abril, restaurants de Benicarló, Peníscola i Vinaròs oferiran les III Jornades de Cuina dels Sabors, una iniciativa de la Diputació que pretén promocionar la gastronomia com a pol d'atracció del turisme a la comarca.

14 restaurants de Benicarló, 13 de Peníscola i 7 de Vinaròs participaran en les III Jornades de Cuina dels Sabors promocionades pel Patronat Provincial de Turisme de Castelló. Les jornades, que tindran lloc de l'11 al 27 d'abril, pretenen difondre la gastronomia com un revulsiu que ha de servir per consolidar el potencial turístic de la comarca.

L'enorme riquesa gastronòmica que comparteixen els tres municipis, amb una gran varietat de sabors i aromes i productes de gran qualitat, encapçalats per la carxofa de Benicarló, el caragol de mar de Peníscola o el llagostí de Vinaròs, es podran degustar en els més de trenta menús que han elaborat els restaurants que hi participen. Com a exemple d'aquestes receptes, els restauradors van oferir aquesta setmana al Passeig Marítim de Peníscola una xicoteta mostra de tot el que es podrà degustar durant les dos setmanes que duraran les jornades.

Tant el vicepresident de la Diputació i alcalde de Peníscola, Andrés Martínez, com els regidors de Turisme dels tres municipis, han reconegut la importància d'aquestes iniciatives de cara a consolidar l'enorme potencial dels tres municipis i sobretot de cara a la potenciació de l'oferta gastronòmica com a reclam turístic.

En els menús es poden trobar plats com minihamburguesa de sípia a l'oli de carbó amb caragols de mar al romesco i xips de carxofes; o risotto de llagostins a la crema suau de whisky; mousse de carxofa amb caviar d'avruga i nata agra; caldereta d'arròs melós amb galeres i llagostins...

La realització d'aquestes jornades s'emmarca dins de les accions programades pel Pla de Màrqueting 2014 elaborat pel Patronat Provincial de Turisme de la Diputació, on s'inclouen també altres jornades gastronòmiques supramunicipals amb la finalitat de dinamitzar l'economia dels municipis de la província i desestacionalitzar la demanda

DESFIBRIL·LADOR A L'IES JOAN COROMINES

text i foto REDACCI

En més d'una ocasió s'han vist notícies als mitjans de comunicació on es conta que un esportista ha aconseguit salvar la seua vida gràcies a un desfibril·lador. O que una persona ha pogut superar un atac cardíac en un espai públic perquè hi havia un desfibril·lador.

Gràcies a la col·laboració de l'AMPA, l'IES Joan Coromines de Benicarló ha esdevingut espai cardioprotegit amb l'adquisició d'un desfibril·lador que s'ha posat al servei de tota la comunitat educativa. El passat dia 2 d'abril, representants de la Junta de l'AMPA van lliurar a la direcció del centre el desfibrilador per convertir l'institut en un lloc cardiosaludable.

BREUS

text REDACCI

SENSE TERMINI PER A LA NOVA ESCOLA

Vençut el termini que ha concedit el Consell a l'empresa adjudicatària de la construcció del nou col·legi del CEIP Ángel Esteban de Benicarló perquè resolga els problemes que actualment li impedeixen portar a terme els treballs de construcció del centre educatiu.

Així ho va confirmar l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, qui assegura que el retard és aliè al consistori i a la pròpia Generalitat. «El CEIP Ángel Esteban està adjudicat però existeixen uns problemes amb l'empresa. L'últim que sabem és que l'arquitecte ha trobat unes deficiències en el projecte i tenien de termini fins al divendres per a resoldre'l, en cas contrari la conselleria l'hi adjudicarà a la segona empresa que va presentar proposada en la licitació», va explicar. Domingo va remarcar que «no és un problema de l'ajuntament, perquè l'executiu el que havia de fer ja ho va fer fa temps, que era urbanitzar el solar». D'altra banda, la conselleria «disposa dels diners i de tot el necessari, de manera que és un problema que competeix únicament a l'empresa». D'altra part, Benicarló es queda, de moment, sense estació d'autobusos. Així ho va confirmar el regidor d'Urbanisme, Pedro López, encara que va matisar que la intenció de l'Ajuntament és reprendre el projecte i reivindicar la seua construcció "quan la Generalitat valenciana tinga disponibilitat econòmica". Des de la Conselleria d'Infraestructures han comunicat al consistori que, actualment, no és viable econòmicament dotar a Benicarló d'aquest servei per falta de recursos econòmics.

UN CONCERT DE CINE

Amb el títol "Sons de Cinema", la Coral Polifònica Benicarlanda va organitzar un espectacle dedicat a les bandes sonores de cintes tan conegudes com "El rey león" o "Grease".

Dissabte dia 5 d'abril, l'auditori Pedro Mercader de Benicarló s'omplia per a presenciar el concert-espectacle que van oferir les tres seccions de la Coral Polifònica Benicarlanda. La Coral Juvenil Kylix va ser l'encarregada d'encetar l'acte amb la interpretació de cançons d'"El jardinero fiel" o "La boda de mi mejor amigo", per acabar cantant conjuntament amb la Coral Petiquillo "The lion sleeps tonight". Els més menuts van continuar amb temes tan coneguts com ara "DO RE MI" o "Bajo del Mar". La secció gran de la coral, va oferir una segona part amb repertori que anava del "Singing in the rain" al "Jesucrist Superstar" passant per "Mamma mia!".

Cal destacar les col·laboracions de Lupe Castelló, que va coreografiar magistralment diferents cançons amb alumnes de la seua escola de ballet i una agrupació de músics de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló, que va acompanyar algunes altres de les peces interpretades.

Al final, els directors Sònia Ferrer, Raquel Maura i David Rubiera van rebre els aplaudiments d'un públic que es va quedar amb ganes de més música de cinema.

ALUMNES DEL CP FRANCESC CATALAN VISITEN LA BIBLIOTECA

text i fotos ALUMNES DE 4t CP Francesc Catala

El passat 2 d'abril els alumnes de 4t del Francesc Catalan vam visitar la biblioteca de Benicarló, els companys de 3r havien anat el dia d'abans.

Vam sortir de l'escola a les 9 del matí i en arribar ens va rebre el bibliotecari, vam entrar, ens vam asseure i ens va explicar com es va crear la biblioteca, els diferents emplaçaments que ha tingut, com està organitzada, com tenen classificats els més de 20.000 llibres i audiovisuals, com diferencien els llibres de valencià i castellà i que hem de fer per ser socis.

A continuació vam recórrer les diferents sales de la biblioteca i finalment en grups vam realitzar un taller.

Va ser una visita molt interessant, sobretot per als xiquets que encara no coneixien la biblioteca Manel Garcia i Grau i que a partir d'ara es faran socis i la visitaran més vegades.

PRESENTAT EL LLIBRE DE CÀRITAS, SENSE TREVA

text REDACCI

Un mes de març de l'any 1962, un grup de benicarlandos i benicarlandes posava en marxa la secció de Càritas Diocesana a la seua ciutat, una entitat que naixia amb l'objectiu d'ajudar i donar assistència a qualsevol persona que ho necessitara. Des d'aleshores, ha estat més de mig segle en el qual centenars de voluntaris i voluntàries han treballat per combatre la pobresa, l'exclusió social i la discriminació, des de l'escala local fins a campanyes internacionals.

Amb motiu del cinquantè aniversari, Càritas Interparroquial de Benicarló va dur a terme diversos actes de commemoració, entre els quals hi va sorgir el projecte de publicar un llibre amb el recorregut de l'organització. Ara, aquesta obra és una realitat que es presentà el passat dissabte 5 d'abril de 2014, a la Sala d'Actes de Caixa Benicarló, situada a l'Avinguda Joan Carles I, 18.

El llibre rep el títol de "Sense treva. 50 anys de Càritas a Benicarló" i reflecteix la constància de l'entitat en el seu objectiu. Els seus autors, Jaume Rolíndez i Aurelio Camarero, ambdòs mestres i membres de Càritas, no han volgut només ressenyar la història, sinó també han volgut explicar i donar a conéixer què és i com funciona Càritas Interparroquial de Benicarló, "amb tot el ventall de programes que desenvolupa, amb tot el bloc de serveis que presenta i amb tots els projectes que desitja portar a terme gràcies a l'esforç d'un equip de voluntaris que són el basament d'aquesta organització", tal com exposen al pròleg Rolíndez i Camarero, els quals estigueren acompanyats a la presentació per Marga Ballester, directora de Càritas a la ciutat, i pel bisbe de Tortosa, Enrique Benavent. "Sense treva" ha estat editat per Onada Edicions, dins de la col·lecció La Barcella.

ALUMNES DEL COROMINES DE PRÀCTIQUES A DUBLÍN

text i foto IES JC

Tres alumnes de l'IES Joan Coromines han estat seleccionats per realitzar les seues pràctiques formatives a l'estranger.

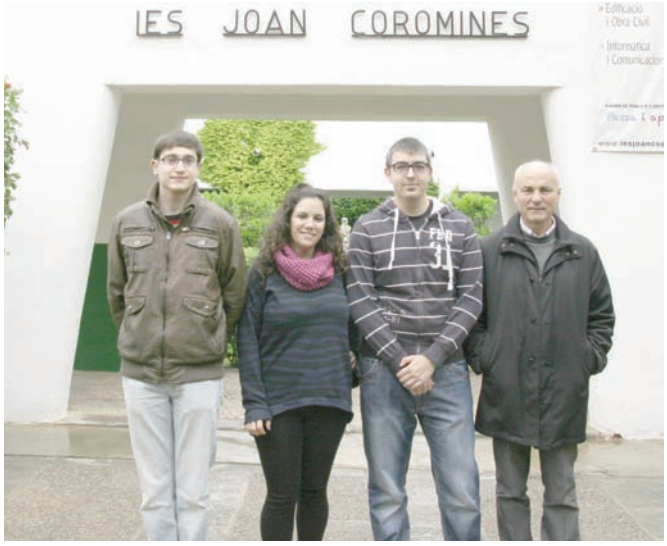

Dos són d'Informàtica i una d'Administració i Finances. Es tracta deSebastián Borràs Ribera, Aitor Quinzà Garcia i Gemma Bretó Quevedo, que estaran onze setmanes a Dublín treballant en immersió lingüística en empreses especialitzades en les seues respectives matèries. L'IES Joan Coromines vol donar-los l'enhorabona tant a ells com als seus tutors Marcos Octavio, Toni Boronat i Julià Guimerà per haver aconseguit els mèrits suficients per realitzar aquesta activitat. També volem encoratjar tots els alumnes a llençar-se a "aventures" com aquesta que els permetran conéixer altres cultures i altres maneres de treballar.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

textEL LECTOR

L'accento reliquioso a la portada. Llijo el tema de la setmana amb deteniment. La imatge del Natzaré no sortirà a les processons de Setmana Santa. No ho acabo de vore clar. Em consta que la família propietària de l'escultura ja va advertir els confrares amb antelació suficient que enguany no deixarien el sant perquè el passejaren pel poble perquè no estava en condicions. Sense la venerada imatge tindran el mateix sentit les processons? Tiraré pel broc gros i en diré més. Tenen cap sentit espiritual aquestes manifestacions folklòriques pseudoreligioses? Em pregunto com devia ser la Setmana Santa a Benicarló abans de la Guerra Civil. Vull dir abans de la creació de les confraries que van portar-nos, entre altres coses, una vestimenta que suposo pròpia d'altres indrets de la variopinta geografia espanyola. Hi havia vestes i caputxes? Em penso que no i, si m'encanto, el recolliment i el sentit d'aquestes dates per als catòlics devia tindre un profunditat molt més pronunciada que no ara. Tampoc no hi havia ni cantadors de saetas ni tocadors de bombos. Cal tota aquesta posada en escena amb tocs certament kitxs per recordar als creients de recolliment reflexió i de pensar en la mort i el misteri de la resurrecció, dies de resar i escoltar? És la Setmana Santa benicarlanda més religiosa (que ho deu ser amb el seu accento i tot) o ha esdevingut més folklore i espectacle (que també ho és)? Bombos, trencà de l'hora, arriba con Él, la marxa reial, costaleros... són coses benicarlandes? Si?, no? Tan benicarlandes deuen ser com una bona mascletà o la cremà de les falles. I que Nostre Senyor em perdone si això que acabo de dir és pecat. No ho voldria, de veritat.

La Festa per la Llengua va continuar desenvolupant les seues activitats. Un èxit de públic diuen que van ser les de la primera part. Me n'alegro molt. La nostra llengua (que no és el castellà precisament) necessita que li facen festes. Que li les facen tots aquells que l'estimen i tots aquells que sabem que si no ens hi posem serà engolida sense misericòrdia per la llengua de Paco Camps, Rita Barberà, Alberto Fabra, Carlos Fabra i de Luis Bárcenas. I del Bigotes i els germans Guerra. I del senyor X i Urdangarín i Joan Carles I d'Espanya. Val, val, ja sé que sóc sectari, manipulador i fins i tot un demagog barat i que açò no té lliga ni substància. Però és ben cert que si els valencians, els benicarlandos continuem amb el nostre menyspreu cap a les coses nostres no tardarem gens a parlar com tots els senyors (sí, he dit senyors) a qui acabo de fer referència. Fem-nos-ho mirar. Per cert, he procurat assistir a alguns dels actes d'aquesta festa i en cap m'he trobat amb cap representant de l'equip de govern de l'ajuntament. Dos poden ser els motius. Un que tingueren temor que algú els diguera alguna cosa desagradable atesa la situació de contínua agressió amb què el seu partit castiga el català (que si lapaos, que si decrets de trilingüisme, que línies tancades). I dos –i personalment em decanto per aquest- perquè a ells i a elles el valencià i tots els seus satèl•lits els importa una (ací volia escriure una merda però me n'estaré) insignificància. Si foren conscients de la risa que en fan en general però en especial quan parlen en castellà segur que s'ho pensarien millor.

I mire, ja no tinc ganes de res més. Me'n vaig a la novena. No li demanaré res a aquell bon senyor que "está clavado en cruz", que prou feina deu tindre. Aniré escoltar què diu predicador. Solen dir coses assenyades...

EDITORIAL

929

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Una Festa de la Llengua carregada de raons

Amb dades estadístiques a la mà al nostre país s'han suprimit o estan a punt de desaparèixer, per al curs 2014-2015, 155 unitats d'ensenyament en valencià. Aquesta és la crua realitat de la llengua al nostre país. Menystinguda per l'administració del PP que ens governa, que l'hauria de protegir i potenciar tal com resa el nostre Estatut, com aquest no ho fa, és la societat civil, mitjançant les diverses associacions que li donen suport, l'única via possible que li queda a la nostra llengua per poder, almenys, respirar.

I açò no és casualitat, com tampoc ho és l'aplicació de la LOMCE, convertida en braç executor d'aquesta estratègia d'aniquilament sistemàtic de la nostra llengua, on s'ha bastit l'entramat de la uniformitat metòdica de l'espanyol, al més pur estil franquista.

Esta clar que així una llengua ho té molt difícil per subsistir tot i que, sortosament, i La Festa de la Llengua ho demostra, encara hi ha una societat civil compromesa que creu que paga la pena treballar per ella.

Les més de 6000 persones que van passar per la plaça Mestres del Temple, entre associacions, AMPAS, Escoles,

Editorials, Mitjans de comunicació,... en un ambient festiu i reivindicatiu van aconseguir donar-li la força necessària al moviment perquè qui ens governa, que per cert ni va aparèixer, ni falta que feia, sàpiga que tindra en contra seua, al seu capdavant, una gent carregada de ganes i raons que lluitaran sense descans per defensar l'element patrimonial més important dels valencians: la nostra llengua.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a a tots els que van fer possible la Festa de la Llengua que és va fer a Benicarló. I és que a nosaltres ens agrada la nostra llengua i per això considerem que cal esforçar-se cada vegada més en fer-la arribar a tot arreu. Mentre tinguem que fer actes per reivindicar-la voldrà dir que el nostre no és un país normal. I mentre això passe, i tinguem La Veu, rebrà sempre el nostre suport.

Panissola: pels responsables de contraprogramar actes i actes al mateix temps que els de la Festa de la Llengua. Suposem que l'absència dels representants municipals "populars" en aquets acte era una obvietat. De la mateixa manera que suposem que farcir de més actes aquest dia era també l'obvietat que els faltava per tenir l'excusa perfecta per no anar-hi. Com diu la dita, "més val sol que mal acompanyat".

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport
ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA

COL·LA

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Alfonso Rus i el Joc de Trons"

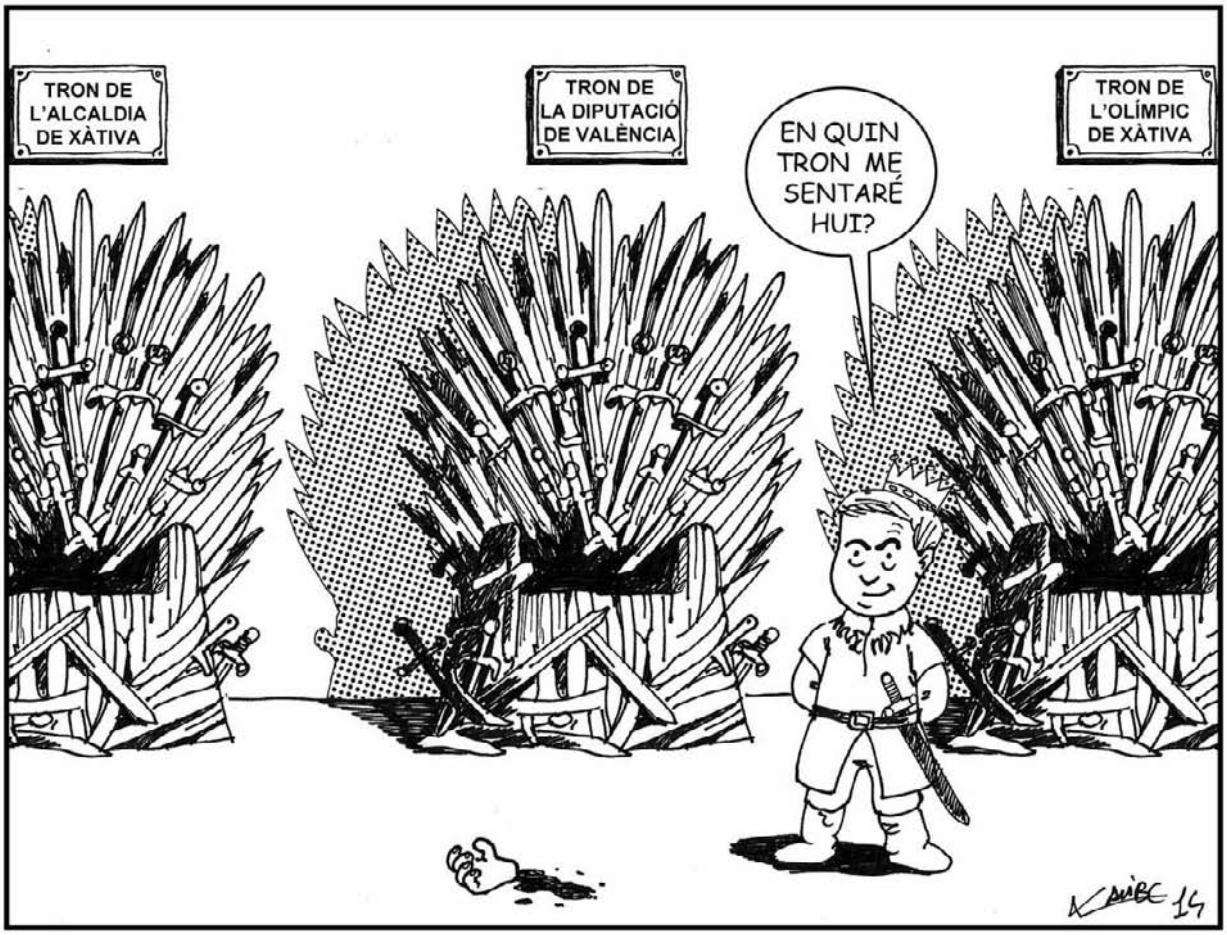

twitter:
@Elstafaners
mail:
veubenicarlo@gmail.com

benicarló al día
diario digital de benicarló

ABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

boradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

DIPUTACIÓ DE CASTELLÓ

EL BENICARLÓ *UNDERGROUND*

textLA COLLA DE TAFANERS

El València en venda

Sí, senyor, així ens agrada, com un valencià de soca-rel, deixant les coses ben claretes una vegada més. Així ha obrat, qui si no?, el president de la Diputació de València, Alfonso Rus, pel que fa a la possible venda del camp de futbol del València en afirmar que "desde Jaume I no ha habido aquí ningún moro gobernando". Olé, olé, olé! Deixant de banda els comentaris, més que sucosos, que circulen per la xarxa arran d'aquestes paraules, val a dir que aquest home, sens dubte, té fusta de president... del que siga. Està clar que fer de capo al mateix temps de la Diputació, del seu poble i de l'equip del seu poble és signe d'una capacitat de treball més que encomiable i de com sap el seu partit anar creant llocs de treball... Deu ser per això que ara, com en una de les més recordades novel·les de Ferran Torrent, aspira també a la presidència del València i, qui ho pot descartar en aquesta terra de les meravelles?, de la mateixa

Barbaritat Valenciana. Més difícil era imaginar que ho foren consecutivament un senyor de Múrcia i un altre de Cuenca, no? De tota manera, on queda aquella altra màxima dels populars valencians que deia allò de "abans moros que catalans"?

Mundo a soletes

La setmana passada quan vam traure aquella foto que representava tan bé la santedat i la innocència de la bancada popular de les nostres Corts Valencianes els tafaners, al mirar detingudament una altra volta la instantània no vam poder més que quedar-nos preocupats per un detall. A la part superior esquerra vam vore una imatge que ens va deixar més que amoïnats, allí "a soletes" estava Mundo, el nostre Jaime Mundo... que no tenia coroneta. Certament alguna cosa falla si aquest animal polític benicarlando no pot entrar directament al cel com els seus companys. Ell, que te'l trobes a tot arreu, present al carrer sense descans, un polític de carisma i amb el caràcter que imprimeix el càrrec, no havia pogut coronar-se! Això clama al cel!

Jaime busca un lloc

I si a dalt el nostre Jaime Mundo estava més a soles que la una, que n'hauríem de dir veient-lo en aquesta imatge d'avui? Mireu, perquè el poguéreu trobar l'hem encerclat amb una aurèola ben merescuda que, això sí, no heu de confondre amb la coroneta dels diputats de la setmana passada... El teniu darrere de la cortina, en un acte dels populars amb el presi Fabra al faristol. Pobret meu, ni a cadira té dret el nostre inefable exalcalde! Això sí, ja s'assegura ell de ser el centre o el centre dreta de la foto i de quedar ben a la vista del president. No se sap mai si poden tornar a necessitar un altre mirlo blanco de les comarques de Castelló...

Organització, organització!

A vore, a vore, si algú hi posa ordre en el desgavell de programacions de festivals benèfics que van proliferant en poc més de quinze dies.

ve de la p gina anterior

Compte, que no ho diem per criticar, ho diem perquè així totes les associacions sortiran guanyant. I és que en tres caps de setmana, tres de seguits, de festivals benèfics a Benicarló: Alzheimer, Mans Unides, SOScan... i tot després de falles, que voleu que us diguem? Que no hi ha més mesos a l'any per a fer totes aquestes activitats sense amuntonar-les? Que no veuen que això no hi ha butxaca que ho aguante? Tan difícil és entendre que cal airejar la cosa una mica! A vore, de moment ningú ha omplit l'auditori.

Contra el valencià sí que s'organitzen

I si a dalt la cosa estava ben atapeïda, què podríem dir-ne, del que hem tingut el passat cap de setmana? La cosa és per fer-s'ho mirar... però amb la lupa del telescopi Hubble després d'haver-li instal·lat les ulleres que li van llevar la miopia! Hi havia més actes en dos dies que en tres agendes culturals d'estiu juntes. I per acabar d'arrodonir-ho, només hi va faltar la cursa de la dona. Allò va ser la gota.... malaia! Programada inicialment per al 8 de març, es traslladà al dia 30 però, no contents així, es torna a traslladar al diumenge passat... a la mateixa hora que la Festa de la Llengua. Sí, senyors, com diria el Quesulin, *im prezionante!* Vinga, programo... i contraprogramo a les entitats del poble, conforme em ve de gust. Si el que volien és que la gent no anara a la Festa de la Llegua, es van fer fotre. Sí, així, amb totes les lletres... i en valencià. La Festa de la Llengua va ser un èxit d'activitats i de participació tot i que a algú no li agradés massa i optara per no anar-hi. Com la regidora del ram, per exemple. Del ram de l'educació i la cultura. És lògic, no? A les altres activitats tenia més adeptes. No, perdó, votants.

No estaven tots

Per cert, vam veure totes les escoles públiques del poble. Ep, totes no, va haver-n'hi una, el CEIP Àngel Esteban, que no la vam veure. A vore, ho diem simplement al constatar el fet de la seua absència. Per què no van anar ni ells ni la seua AMPA, no ho sabem. El que sí sabem és que no hi eren. Era un problema de barracons? Era un problema d'agenda? Era un problema d'activitats? Era un problema de contraprogramació? Era un problema de direcció? Era un problema de la direcció? Va ser una decisió de la direcció? El silencis parlen, de vegades, i les absències.

Carrers alçats una altra vegada

Mira tu que ens agrada ser masoquistes alçant els carrers una i altra vegada, és que no en tenim mai prou! Si es fixen, veuran que la majoria dels carrers del poble, com és tota una evidència, tenen més ratlles marcades al terra que l'epidermis de Frankenstein. En alguns casos, les ratlles de les rases i dels pegats es van obrint com si un terratrèmol del Castor els hagués afectat, però sembla no veure-ho ningú de la casa gran disposat a posar-hi una solució. Per exemple, aquella tan simple repetida ací un grapat de vegades que podríem formular com segueix: cada vegada que s'ha de fer un carrer nou es fiquen al subsòl tots els serveis que siguen necessaris, amb uns bons tubs per a tot, de manera que qui després vulga instal·lar un servei nou l'haurà de passar per llocs ja disposats i l'ajuntament a cobrar, que bona falta li fa ara que fa falta, una... com en diu Montoro? Taxa per utilització, per exemple. D'una pedra matem dos pardals, per una banda no ens trenquen els carrers cada dos per tres i per l'altra s'obtenen uns dinerets que així no els hauríem de pagar els veïns. Doncs no, mireu el que estan fent davant el Mercadona d'allà dalt. Alçant i foradant una cruïlla que afecta fins a cinc carrers al mateix temps. No volíem caldo, pren dos tasses. Si tots aquells carrers ja estaven fets pols de les vegades que els havien alçat! I no passa res.

Una altra vergonya

Hem vist el llibret (però no com a falles, tot i que es diga igual), dels actes de la Setmana Santa benicarlanda. I com no, respira allò del Benicarló *con acento religioso* a cada pàgina. Ara bé, n'hi havia una que ens va votar del sofà. Bé, ens va sobtar la imatge que sortia per emfatitzar els actes que s'hi descrivien: la del Natzaré. I és que no sabem si era premonitori del que havia de passar o una casualitat però tal volta siga una imatge per al record o, si ens apuren molt, una imatge per guardar-la a l'arxiu, ara que ja se sap que el *Nassareno,* definitivament no sortirà en processó. Nosaltres, per si no la veieu més vegades, us la reproduïm perquè la retalleu i l'enganxeu a l'armari al costat del llit. Cada u ja pensarà el que trobe més adequat, però la cosa és grossa. I dolorosa, pel que se sent dir.

VIATGE FANTÀSTIC A LES PROFUNDITATS DEL MASSÍS DELS PORTS

Llibres

text

JOSEP MANUEL SAN ABD N

VÍCTOR FERRER RICO i ESPELEO CLUB TORTOSA.
Barrancs, coves i avencs.
Els Ports. Barcelona. 2013

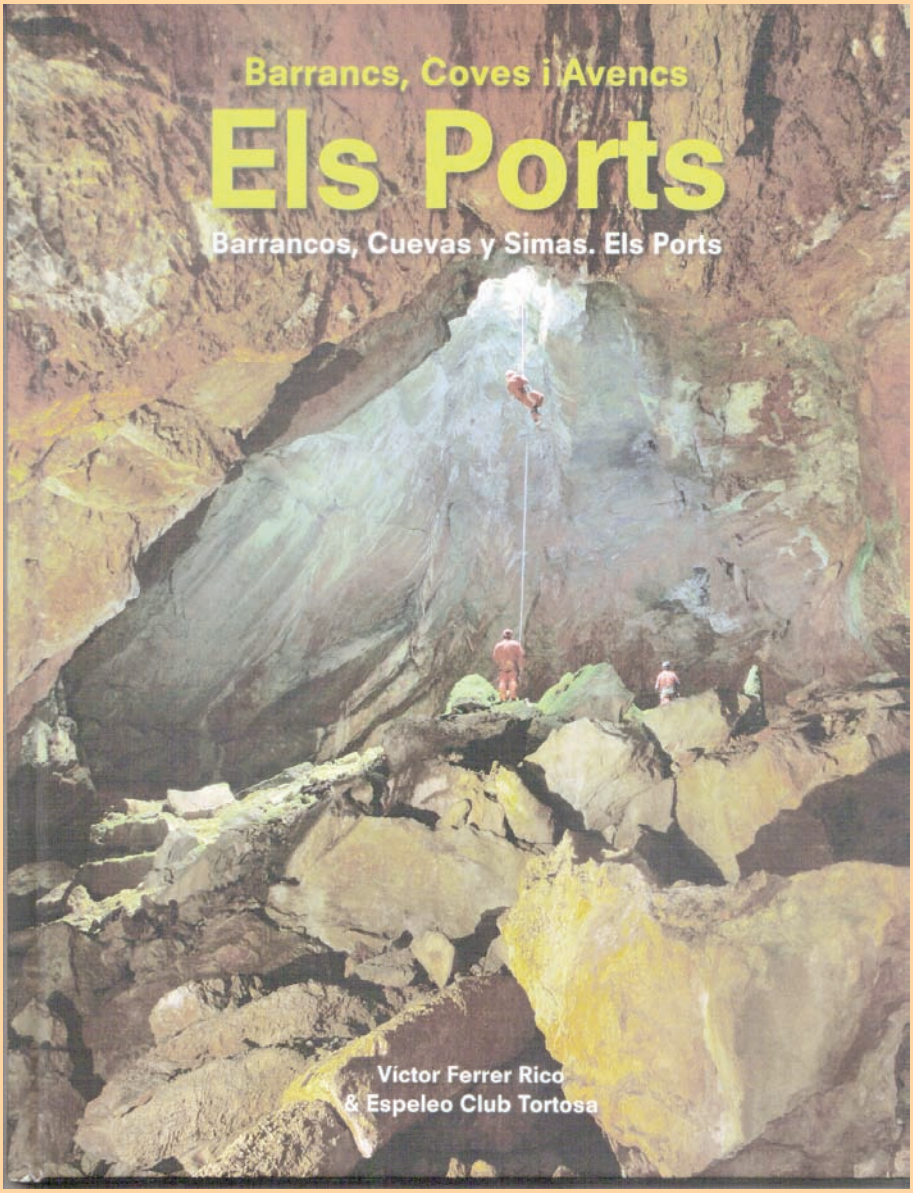

L'any 2011 van coincidir Víctor Ferrer Rico del Flash Black Corb Fotografia i Exploració Subterrània i Carles Martínez de l'Espeleo Club de Tortosa, que van tindre la idea d'emprendre un treball de fotografia del massís dels Ports. El treball ha estat llarg, però dos anys després ha vist finalment la llum.

Aquest massís té una gran importància per al món de l'espeleologia, pels magnífics descobriments que s'han anat fent al llarg del temps, però el més interessant, és que encara queda molt a descobrir en aquestes muntanyes. Els obstacles per arribar a moltes cavitats és que l'accés s'ha de fer després de llargues caminades per barrancs i tallats.

El llibre *Barrancs, coves i avencs,* reflecteix de manera preciosa aquest món meravellós que s'amaga al subsòl del massís dels Ports. El llibre comença amb fotografies que reflecteixen la biodiversitat del Parc Natural dels Ports, la vegetació, la fauna, la hidrologia, la geologia i els barrancs.

Però la part de més gruix del llibre la constitueix la dedicada a les coves i avencs, on podem contemplar excel·lents imatges de catorze cavitats. Destaca l'avenc CP3, és l'avenc més espectacular dels Ports, amb una profunditat de 78 metres, on podem admirar l'espectacularitat de la sala del Curset amb un sostre de fines estalactites.

L' avenc CP1 és el segon més profund dels Ports, on destaca la sala gran amb un llac, amb les parets decorades amb unes belles collades. Això és només un tast del que es pot vore al llibre on gaudirem amb les sorprenents imatges que l'aigua ha anat construint amb el pas del segles en aquests terrenys calcaris.

El llibre es presentarà a Benicarló a la seu de la Penya Setrill, el divendres 11 d'abril, a les 20 h.

El llibre protagonitza l'agenda cultural d'abril

text i fotos REDACCI

La Setmana del Llibre, que tindrà lloc del 23 al 27 d'abril, marcarà els actes programats per a aquest mes d'abril per la Regidoria de Cultura. El recital del prestigiós grup de música barroca *Concerto delle dame* serà un dels plats forts de l'agenda.

L'agenda cultural del mes d'abril ve marcada, un any més, per la commemoració del Dia Internacional del Llibre, que se celebra el 23 d'abril. La Regidoria de Cultura ha programat una setmana intensa d'actes que començaran el mateix 23 d'abril amb la reedició de la campanya «I posa'm un llibre també», en col·laboració amb la Regidoria de Comerç. A través d'aquesta campanya, els clients del Mercat de Benicarló podran bescanviar un tiquet de compra del dia per un llibre editat per l'Ajuntament. Aquesta promoció serà vàlida tota la setmana per als usuaris de la Biblioteca, que rebran un llibre per cada préstec realitzat.

Un dels clàssics de la Setmana del Llibre continua sent el lliurament de premis del Concurs de Contes Carmen Segura, que enguany arriba ja a la 29a edició. Com a novetat, els premis s'entregaran diumenge 27 i no el dia 23, com és tradicional, ja que el Dia del Llibre coincideix enguany amb les vacances de Setmana Santa.

La Mostra Local del Llibre tindrà lloc diumenge 27 d'abril a partir de les 10 del matí a la plaça de Sant Bartomeu, amb la participació de diverses llibreries i editorials locals i comarcals. Durant el matí hi haurà teatre infantil, torneig d'escacs i ja a la vesprada, després de l'entrega de premis del Concurs de Contes Carmen Segura, s'han programat unes lectures musicades d'autors com Quim Monzó, Sergi Pàmies o Julio Cortázar, a càrrec de l'Associació Cultural Diabolus.

Exposicions i concerts

Paral·lelament als actes de la Setmana del Llibre, la Regidoria de Cultura ha programat nombrosos actes durant el mes d'abril, entre els quals destaca un concert de música barroca a càrrec del prestigiós grup Concerto delle dame, una formació integrada per dos sopranos, una viola de gamba, un llaüt i una tiorba que oferirà un repertori centrat en els segles XVII o XVIII. El concert tindrà lloc dissabte 19 d'abril a l'església de Sant Bartomeu en el marc de les activitats paral·leles que s'han programat amb motiu de l'exposició Pulchra Magistri.

Pel que fa a les exposicions, una de les novetats més destacades del mes és la mostra «Jocs tradicionals al món», que es podrà visitar al Mucbe fins al 25 de maig. Es tracta d'una exposició molt didàctica on es donen a conèixer els jocs tradicionals i la seua coincidència en diferents llocs del món.

JUBILACIÓ DE FINA PARÍS EN BENIHORT

Dissabte passat 5 d'abril, Fina París Bayarri, es va acomiadar dels seus companys de Benihort amb un berenar, després d'haver arribat la seua merescuda jubilació.

Després de 49 anys en la plantilla de la Cooperativa de Benicarló, Fina treballava en els últims anys com a encarregada d'un dels torns de dones de l'àrea de Cítrics. Tots van gaudir d'un berenar i Fina París va rebre un obsequi de part dels seus companys, a més de compartir anècdotes de tots aquests anys treballant junts.

ALCALDES CONTRA EL CASTOR

text i fotos REDACCI

Els alcaldes de Benicarló, Marcelino Domingo, de Vinaròs, Juan Bautista Juan, de Peníscola, Andrés Martínez, d'Alcanar, Alfons Montserrat, de Sant Carles de la Ràpita, Joan Martín, i d'Ulldecona, Núria Balagué, han donat el vistiplau oficial al compromís que van consensuar el passat mes de desembre i que suposarà un pas endavant a l'hora de fer un front comú per aconseguir més força representativa davant de les administracions públiques i empreses privades implicades en el projecte d'emmagatzemament de gas.

El document es troba firmat des d'aquesta setmana per totes les parts i permetrà a les sis poblacions tindre més força davant de les diferents entitats responsables del projecte de gas, tant públiques com privades. Els objectius principals del compromís són promoure la investigació tècnica necessària per a l'esclariment de les causes de l'activitat sismològica, disposar d'assistència jurídica per a la defensa de l'interés comú, controlar el desenvolupament de les activitats administratives relacionades amb el projecte Castor i coordinar la informació i atenció als ciutadans afectats. Els ajuntaments, amb la firma del compromís, es comprometen a sol·licitar al govern espanyol que es realitzen, amb caràcter urgent, els estudis i proves necessaris que determinen la causa dels sismes produïts des de l'inici de l'activitat d'emmagatzemament i extracció de gas, al juny de 2013. Al mateix temps, també demanen que es traslladen els resultats dels estudis als municipis afectats.

Finalment, els ajuntaments acorden sol·licitar el manteniment de la suspensió cautelar de l'activitat de la planta fins que no es determine la causa dels sismes i es demana que s'esclarisquen responsabilitats patrimonials o d'una altra índole. El compromís firmat es traslladarà a les administracions i empreses privades implicades en el projecte Castor.

SURT A LICITACIÓ EL BAR DE L'AUDITORI

text i fotos REDACCI

La Regidoria de Contractació ha iniciat el procediment per a adjudicar el servei de bar cafeteria de l'Auditori Municipal amb la publicació dels plecs per a la licitació del servei. La contractació es farà mitjançant procediment obert i tràmit ordinari i respon a la necessitat de completar el servei tant de l'Auditori com del Conservatori, ubicats els dos en el mateix edifici.

El canon anual que s'haurà d'abonar a l'Ajuntament s'ha fixat en 11.166,87 euros sense IVA, que es podrà millorar a l'alça. Tot i que el contracte serà per a una durada de dos anys, si hi ha acord per les dos parts, es podrà prorrogar durant dos anys més. El termini de presentació de les propostes finalitzarà 15 dies hàbils després de la publicació de la licitació al BOP, que està prevista per a aquest dissabte 5 d'abril o per al dimarts dia 8.

6a JORNADA DE LA LLIGA PROMESES A CASTELLÓ

text i foto CNB

Dissabte 05 i Diumenge 06 d'Abril, a la piscina provincial de Castelló, va tindre lloc la 6ª jornada de la lliga provincial de promeses amb participació de tots els equips de la província amb un total de 248 nedadors.

L'equip del Club Natació Benicarló, dirigit per Lucía Vicente i per Myriam Martínez, va estar format per 25 nedadors:

Raúl Carbó, Víctor Montserrat, Pablo Ebrí, Alicia Sorlí, Marina Segura, Laura Jiménez, Nerea Martín, Diego Pérez, Yeray Cervera, Isaac Vendrell, Hugo Desir, Maria Verge, Noemí Verge, Henar Àvila, Hugo Beser, Eric Alberich, Oscar García, Aitor Gil, Joan Martín, David García, Marta Cheto, Eva Valdearcos, Sara Troncho, Andrea Sorlí i Laura Verge.

Les actuacions més destacades foren uns brillantíssims segons llocs de David García, als 400 lliures i de Marina Segura, als 800 lliures.

A partir d'ara i fins l'estiu, per a les nostres promeses, resten els clàssics trofeus de primavera (Sant Pasqual, Aquàtic, Benicarló) i, ja per a finalitzar la temporada, els campionats provincials i autonòmics.

RECORDATORI:

El llibre commemoratiu dels 25 anys del CNB encara es pot adquirir a la llibreria Grèvol de Benicarló.

UN PUNTET MÉS

text VICENT T. PERIS

A casa hi ha una mica d'enrenou. Quan s'acosten aquests místics i reflexius dies de la gran setmana santa, una mena d'esperit fervorós i immens recolliment omple les nostres vides. La mama, devota ella, compleix al peu de la lletra els dies de dejú i abstinència que preceptua la santa església catòlica, apostòlica i romana. La principal conseqüència d'això és que, des del dimecres de cendra fins diumenge de pasqua, el papa passa la mà per la paret i els divendres la carn ni s'ensuma. A més a més, després de sopar, totes i cadascuna de les nits, es resa el rosari complet. I quan dic complet, vull dir complet. El papa i jo ens ho prenem amb molta calma i molt de recolliment, perquè sabem que són els quaranta dies més feliços per a la mama. Perquè clar, la història sempre és la mateixa, i abans de començar ja se sap que la cosa acaba bé, i que després d'una mort molt cruel, la vida triomfa per golejada. Podríem dir que és un patiment controlat.

Aquests dies lo papa fa bondat. Es dedica a la seua col·lecció de segells de la Polinèsia i accepta amb resignació cristiana la inevitable quaresma. Tot i que la mama no veu amb bons ulls que la Margot vulga compartit amb nosaltres lo seu patiment i dolor, ella s'acobla perfectament a la vida familiar, i procura consolar al papa tot el que pot. El papa no amolla la cara de compungit fins que no acaba la quaresma, malgrat les bones arts de la Margot, màster en alleujament de la tristesa.

Ara falto jo. Durant aquests dies em dedico en cos i ànima a l'autèntica vocació de la meua vida, a l'activitat que més m'omple i més em satisfà. Si, toco lo tabal nit i dia, sense descans. Dormo amb els palets a les mans, i lo tabal a damunt d ela tauleta de nit. La meua quaresma és un tabal. Un tabal cilíndric i contundent. Un tabal rotund i intens. Lo so del tabal entra pels meus oïts, circula per tots i cadascun dels racons del meu cos, i fa cap a l'ànima, la qual queda reconfortada i tranquil·la, immersa en un èxtasi. Tinc vestes de totes i cadascuna de les orquestres de bombos i tabals del nostre poble, així com d'altres pobles dels voltants. Així sempre tinc lloc i vaig a la que jo vull. Toco, toco, toco i torno a tocar. I no en refereixo al poble del xilè Alexis, no. Algun dia, si lo gran director-gerent d'aquesta gran publicació vol, faré un monogràfic dedicat a aquesta activitat que es titularà "El sentiment de la vida des del fons d'un tabal". A vore què me diu aquest egregi pròcer de la cultura.

Així, amb aquest panorama ens miràvem dissabte passat lo papa i jo. "Què fem, papa?", li vaig preguntar amb una fredor que em va espantar. Ell se'm va quedar mirant, amb els ulls lleugerament aclucats, i va arronsar els muscles. "Mira, fill meu -va dir- es va evitar la desaparició del club, s'ha liquidat lo deute històric, tenim la categoria salvada i vam guanyar al Vinaròs. Què ens falta?". Jo em vaig quedar pensant una moments i vaig arribar a la conclusió que potser els jugadors pensaven el mateix i per això s'havia perdut una mica el ritme del començament de temporada. Torno a repetir que si al mes de juliol algú ens hagués dit això ningú s'ho hagués cregut. I no vam anar a Benicàssim, un dels cuers de la classificació. El nostre equip va tornar amb un puntet que sap a poc per les nombroses ocasions que els nostres van tindre, sobretot a la segona part. En canvi, la primera va ser desastrosa, amb un Benicarló desconegut que no n'encertava ni una.

Imagino que la gestora ja deu estar preparant l'assemblea de socis per tal de triar el nou president i junta directiva que haurà de dirigir el club els pròxims quatre anys. Espero que complisquen el seu compromís i no com altres que van entrar per quatre anys i al final del primer ja van fer la gran espantà.

El proper diumenge juguem a casa contra El Puig, que recordem que a la primera volta va marcar el punt d'inflexió de la magnífica ratxa que portava el Benicarló. Ara els ho hauríem de tornar amb un bon cabàs de gols i que se'n vagen al seu poble carregats.

A casa hi ha una mica d'enrenou. Quan s'acosten aquests místics i reflexius dies de la gran setmana santa, una mena d'esperit fervorós i immens recolliment omple les nostres vides.

XXII CAMPIONAT MUNDIAL DE PESCA MAR CLUBS

text i foto GREGORIO SEGARRA

Els 16 equips participants en el XXII Campionat del Món de Pesca Mar Clubs: C.N. Saint Lucia, C.D. El Pescador i C.P.B. Bon Pastor (Espanya), G.P. Sepins i A Robaleira (Portugal), Skua (País de Gal·les), Il Pellicano i Lamezia Surfcastings (Itàlia), O.KO i Westkjapelle (Holanda), Gruissan Surfcasting Club i Els Marsouins du Calais (França), Barracuda de Desportos (Brasil), Arps de Tunis (Tunísia) i Moleuissiers Zebrugge i Eria (Bèlgica), van ser rebuts aquesta setmana en l'Ajuntament de Benicarló, per part de l'Alcalde, Marcelino Domingo, el Regidor d'Esports, Ximo Pérez Ollo i Agustín Marzá, president del Club de Pesca Esportiva Benicarló, així com diverses autoritats federatives. Després de donar-los la benvinguda, l'Alcalde els va desitjar a tots una feliç estada en la nostra terra, així com un bon campionat. A continuació, la comitiva, precedida per la Banda de Bombos i Tambors del Santíssim Crist de la Flagel·lació de Benicarló, es va desplaçar a peu des de la Plaça de l'Ajuntament fins al port, on van embarcar a “la Golondrina”, que els va traslladar fins a la veïna Peníscola, on van ser rebuts també per les autoritats en el Castell del Papa Luna.

Dia 1: 6 d’abril de 2014. Entrenaments oficials

Els 16 equips participants van tenir la primera presa de contacte amb els escenaris en els quals es desenvolupava, a partir de dilluns, el campionat. Cinc zones de pesca (1 a la Mar Xica de Benicarló i 4 a la platja de Peníscola) en les quals els pescadors tindran oportunitat de demostrar les seues qualitats al llarg dels quatre dies de competició (de dimarts a dijous) i sempre en jornada de 19 a 23 h. Cada equip està compost per 6 pescadors (5 titulars i 1 suplent) i cada zona de pesca consta de 16 llocs numerats, que són ocupats per un pescador de cadascun dels 16 clubs participants.

NOVENARI DEL CRIST

text i fotos NAT LIA SANZ

Benicarló va celebrar la processó de pujada del Crist del Mar. La imatge va arribar a la ciutat en el segle XVII per mar i asseguren les cròniques que la pesta que patia la població va cessar de cop. Des d'aqueixa data, els benicarlandos dediquen nou dies a honrar al Crist, amb gran devoció popular al llarg de tot l'any. Mes de deu mil persones van conformar el silenciós seguici que va acompanyar el trasllat de la imatge des del seu lloc de culte habitual, la marinera Parròquia de Sant Pere, fins a la de Santa María, on se celebrarà la Novena en el seu honor com avantsala dels actes de la Setmana Santa. Per primera vegada el nou bisbe de la diòcesi de Tortosa, Enrique Benavent, va presidir el trasllat.

Armats amb ciris, el silenciós seguici va recórrer els carrers de la ciutat acompanyat del retrunyir dels bombos de les agrupacions de la ciutat. Promeses, esperances i silencis compartits van presidir l'imponent seguici, tota una manifestació de la devoció que la ciutat té a la seua Crist mariner. A l'arribada a Santa María, es va entonar l'Himne del Crist del Mar, obrint d'aquesta manera la Novena que se celebrarà en la parròquia a les nou del matí i a les nou de la nit. Serà el Diumenge de Rams quan el Crist torne de nou a la seua parròquia de culte habitual, en la Processó de Baixada.